Tämä asiakirja on ainoastaan dokumentointitarkoituksiin. Toimielimet eivät vastaa sen sisällöstä.

►**B**

NEUVOSTON DIREKTIIVI,

annettu 18 päivänä joulukuuta 1978,

tutkintotodistusten, todistusten ja muiden muodollista kelpoisuutta osoittavien asiakirjojen vastavuoroisesta tunnustamisesta eläinlääketieteen alalla sekä toimenpiteistä sijoittautumisvapauden ja palvelujen tarjoamisen vapauden tehokkaan käyttämisen helpottamiseksi

(78/1026/ETY)

(EYVL L 362, 23.12.1978, s. 1)

Muutettu:

		virallinen lehti		
		N:o	sivu	päivämäärä
►**A1**	Kreikan liittymisasiakirja (*)	L 291	17	19.11.1979

(*) Tätä asiakirjaa ei ole julkaistu suomenkielisenä.

▼B

NEUVOSTON DIREKTIIVI,

annettu 18 päivänä joulukuuta 1978,

tutkintotodistusten, todistusten ja muiden muodollista kelpoisuutta osoittavien asiakirjojen vastavuoroisesta tunnustamisesta eläinlääketieteen alalla sekä toimenpiteistä sijoittautumisvapauden ja palvelujen tarjoamisen vapauden tehokkaan käyttämisen helpottamiseksi

(78/1026/ETY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan talousyhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 49, 57, 66 ja 235 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen ([1]),

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon ([2]),

ottaa huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ([3]),

sekä katsoo, että

perustamissopimuksen mukaisesti kaikenlainen kansalaisuuteen perustuva syrjintä sijoittautumisen ja palvelujen tarjoamisen yhteydessä on kielletty siirtymäkauden päätyttyä; kyseistä kansalaisuuteen perustuvaa kohtelua koskevaa periaatetta sovelletaan erityisesti myönnettäessä lupa eläinlääkärin ammatin harjoittamista varten sekä ammatillisten järjestöjen tai toimielimien rekisteriin merkittäessä tai niiden jäsenyyden saamisessa,

kuitenkin näyttää aiheelliselta saattaa voimaan tiettyjä säännöksiä, joilla helpotetaan sijoittautumisvapauden ja palvelujen tarjoamisen vapauden tehokasta käyttämistä eläinlääkäreiden toiminnassa,

perustamissopimuksen mukaisesti jäsenvaltiot eivät saa myöntää minkäänlaista tukea, joka saattaisi vääristää sijoittautumisen edellytyksiä,

perustamissopimuksen 57 artiklan 1 kohdassa määrätään tutkintotodistusten, todistusten ja muiden muodollista kelpoisuutta osoittavien asiakirjojen vastavuoroista tunnustamista koskevien direktiivien antamisesta; tämän direktiivin tarkoituksena on, että tunnustetaan tutkintotodistukset, todistukset ja muut muodollista kelpoisuutta osoittavat asiakirjat, jotka antavat mahdollisuuden ryhtyä harjoittamaan toimintaa eläinlääketieteen alalla,

ottaen huomioon jäsenvaltioiden väliset, eläinlääkärien koulutuksen laatua ja kestoa koskevat erot, olisi yhteensovittamista varten laadittava tietyt säännökset, joiden tarkoituksena on auttaa jäsenvaltioita etenemään tutkintotodistusten, todistusten ja muiden muodollista kelpoisuutta osoittavien asiakirjojen vastavuoroisessa tunnustamisessa; tällainen yhteensovittaminen on toteutettu eläinlääkäreiden toimintaa koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta 18 päivänä joulukuuta 1978 annetulla neuvoston direktiivillä 78/1027/ETY ([4]),

koska direktiivi tutkintotodistusten vastavuoroisesta tunnustamisesta ei välttämättä merkitse kyseisten tutkintotodistusten edellyttämän koulutuksen vastaavuutta, muodollisen koulutustodistuksen kyseessä ollessa tulee näiden pätevyystodistusten käyttö sallia vain sen jäsenvaltion kielellä, josta ulkomaan kansalainen on peräisin tai josta hän tulee,

helpottaakseen kansallisten viranomaisten toimintaa tämän direktiivin soveltamisessa, jäsenvaltiot voivat määrätä, että tämän direktiivin koulutusvaatimukset täyttävän henkilön on muodollisten koulutustodistusten lisäksi esitettävä sen maan toimivaltaisen viranomaisen, josta

([1]) EYVL N:o C 92, 20.7.1970, s. 18
([2]) EYVL N:o C 19, 28.2.1972, s. 10
([3]) EYVL N:o C 60, 14.6.1971, s. 3
([4]) EYVL N:o L 362, 23.12.1978, s. 7

▼B

hän on peräisin tai josta hän tulee, antama todistus siitä, että kyseiset koulutustodistukset ovat sellaisia, joita tässä direktiivissä tarkoitetaan,

palvelujen tarjoamisen yhteydessä toiminnan kiinteään ja pysyvään laatuun liittyvä vaatimus ammatillisten järjestöjen tai toimielinten rekisteriin merkitsemisestä tai jäsenyydestä muodostaisi epäilemättä, kun toimintaa harjoitetaan väliaikaisesti, esteen henkilölle, joka aikoo tarjota palveluja; kyseinen vaatimus on tästä syystä kumottava; tällaisessa tapauksessa on kuitenkin taattava ammatillinen valvonta, joka on mainittujen ammatillisten järjestöjen tai toimielinten tehtävänä; tästä syystä olisi, jollei perustamissopimuksen 62 artiklasta muuta johdu, säädettävä, että asianomainen voidaan velvoittaa esittämään vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle palvelujen tarjoamista koskevat yksityiskohtaiset tiedot,

kun on kyse hyvän maineen ja nuhteettomuuden vaatimuksista, on erotettava toisistaan vaatimukset, jotka on täytettävä ennen kuin ryhdytään harjoittamaan ammattia, ja ne, jotka on täytettävä sitä harjoitettaessa, ja

palkatussa työssä toimivien eläinlääkäreiden suhteen työntekijöiden vapaasta liikkuvuudesta yhteisön alueella 15 päivänä lokakuuta 1968 annettu neuvoston asetus (ETY) N:o 1612/68 ([1]) ei sisällä erityisiä säännöksiä nuhteettomuudesta tai hyvästä maineesta, ammatillisesta valvonnasta eikä ammattinimikkeiden käytöstä; jäsenvaltiosta riippuen tällaisia säännöksiä sovelletaan tai voidaan soveltaa sekä palkatussa työssä oleviin että itsenäisinä ammatinharjoittajina toimiviin henkilöihin; eläinlääkärien toiminta kaikissa jäsenvaltioissa edellyttää eläinlääkärin tutkintotodistusta, todistusta tai muuta muodollista kelpoisuutta osoittavaa asiakirjaa; tätä toimintaa harjoitetaan sekä palkattuna työntekijänä että itsenäisenä ammatinharjoittajana tai samat henkilöt voivat uransa aikana harjoittaa ammattiaan molemmilla tavoilla; näiden ammattihenkilöiden vapaan liikkuvuuden mahdollisimman tehokkaaksi edistämiseksi yhteisön alueella näyttää tarpeelliselta ulottaa tämän direktiivin soveltaminen koskemaan palkatussa työssä toimivia eläinlääkäreitä,

ON ANTANUT TÄMÄN DIREKTIIVIN:

I LUKU

SOVELTAMISALA

1 artikla

Tätä direktiiviä sovelletaan eläinlääkärien toimintaan.

II LUKU

TUTKINTOTODISTUKSET, TODISTUKSET JA MUUT MUODOLLISTA KELPOISUUTTA OSOITTAVAT ASIAKIRJAT ELÄINLÄÄKETIETEESSÄ

2 artikla

Jäsenvaltioiden on tunnustettava sellaiset tutkintotodistukset, todistukset ja muut muodollista kelpoisuutta osoittavat asiakirjat, jotka on annettu jäsenvaltioiden kansalaisille toisessa jäsenvaltiossa direktiivin 78/1027/ETY 1 artiklan mukaisesti ja jotka on mainittu 3 artiklassa, siten, että kyseinen pätevyystodistus antaa jäsenvaltion alueella saman oikeuden eläinlääkärin toiminnan aloittamiseen ja sen harjoittamiseen kuin jäsenvaltion itsensä antamat tutkintotodistukset, todistukset ja muut muodollista kelpoisuutta osoittavat asiakirjat.

Silloin kun 3 artiklassa mainittu tutkintotodistus, todistus tai muu muodollista kelpoisuutta osoittava asiakirja on annettu ennen tämän direktiivin täytäntöönpanoa, siihen tulee liittää sen antaneen maan

([1]) EYVL N:o L 257, 19.10.1968, s. 2

▼B

toimivaltaisten viranomaisten antama todistus siitä, että se on direktiivin 78/1027/ETY 1 artiklan mukainen.

3 artikla

Edellä 2 artiklassa tarkoitetut tutkintotodistukset, todistukset ja muut muodollista kelpoisuutta osoittavat asiakirjat ovat seuraavat:

a) *Saksassa:*

1. ”Zeugnis über die tierärztliche Staatsprüfung” (todistus eläinlääketieteen valtiontutkinnosta), jonka toimivaltaiset viranomaiset antavat,
2. Saksan liittotasavallan toimivaltaisten viranomaisten antamat todistukset siitä, että 8 päivän toukokuuta 1945 jälkeen Saksan demokraattisen tasavallan toimivaltaisten viranomaisten antamat tutkintotodistukset tunnustetaan vastaaviksi edellä 1 alakohdassa mainitun tutkintotodistuksen kanssa;

b) *Belgiassa:*

”le diplôme légal de docteur en médecine vétérinaire — het wettelijke diploma van doctor in de veeartsenijkunde of doctor in de diergeneeskunde” (lakisääteinen eläinlääkärin tutkintotodistus), jonka antaa valtion yliopisto, keskustutkintolautakunta tai valtion yliopistokoulutuksen tutkintolautakunta;

c) *Tanskassa:*

”bevis for bestået kandidateksamen i veterinærvidenskab (cand. med. vet.)” (todistus eläinlääketieteen kandidaatin tutkinnon suorittamisesta), jonka antaa ”Kongelige Veterinær- og Landbohøjskole”;

d) *Ranskassa:*

”le diplôme de docteur vétérinaire d'Etat” (valtiontutkinto eläinlääketieteessä);

e) *Irlannissa:*

1. ”Bachelor in/of Veterinary Medicine (MVB)” -tutkinto;
2. ”Royal College of Veterinary Surgeons” -jäsenyyttä (MRCVS) osoittava tutkintotodistus, joka annetaan täyden oppimäärän Irlannin eläinlääketieteellisessä oppilaitoksessa suorittaneelle henkilölle;

f) *Italiassa:*

”il diploma di laurea di dottore in medicina veterinaria accompagnato dal diploma d'abilitazione all'esercizio della medicina veterinaria”, jonka opetusministeri antaa valtion toimivaltaisen tutkintolautakunnan esityksen perusteella;

g) *Luxemburgissa:*

1. ”le diplôme d'Etat de docteur en médecine vétérinaire” (valtion tutkintotodistus eläinlääketieteessä), jonka antaa valtion tutkintolautakunta ja jonka opetusministeri hyväksyy,
2. korkeamman oppiarvon eläinlääketieteessä suovat tutkintotodistukset, jotka on myönnetty jossain yhteisön maassa ja jotka antavat oikeuden ryhtyä harjoittelijaksi, mutta ei harjoittamaan ammattia ja jotka opetusministeri on virallisesti tunnustanut korkeammasta opetuksesta ja ulkomaisten tutkintojen ja tutkintotodistusten tunnustamisesta 18 päivänä kesäkuuta 1969 annetun lain mukaisesti, ja jotka on esitettävä yhdessä kansanterveysministerin hyväksymän käytännön opetusta koskevan todistuksen kanssa;

h) *Alankomaissa:*

1. ”het getuigschrift van met goed gevolg afgelegd diergeneeskundig examen” (todistus, joka osoittaa eläinlääketieteen tutkinnon suorittamista),
2. ”het getuigschrift van met goed gevoig afgelagd veeartsenijkundig examen” (todistus, joka osoittaa eläinlääketieteen tutkinnon suorittamista);

▼B

i) *Yhdistyneessä kuningaskunnassa:*

tutkinnot:

— ”Bachelor of Veterinary Science” (BVSc.),

— ”Bachelor of Veterinary Medicine” (Vet.MB tai BVet.Med.),

— ”Bachelor of Veterinary Medicine and Surgery” (BVM and S tai BVMS),

— ”Royal College of Veterinary Surgeons” -jäsenyyttä (MRCVS) osoittava tutkintotodistus, joka annetaan Yhdistyneen kuningaskunnan eläinlääketieteellisessä oppilaitoksessa täyden oppimäärän suorittaneelle henkilölle;

▼A1

j) *in Greece:*

Δίπλωμα Κτηνιατρικής Σχολής του Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης.

▼B

III LUKU

SAAVUTETUT OIKEUDET

4 artikla

Jäsenvaltioiden on hyväksyttävä riittäväksi todisteeksi niiden jäsenvaltioiden kansalaisten osalta, joiden tutkintotodistukset, todistukset ja muut muodollista kelpoisuutta osoittavat asiakirjat eivät täytä kaikkia direktiivin 78/1027/ETY 1 artiklassa säädettyjä koulutuksen vähimmäisvaatimuksia, sellaiset kyseisissä jäsenvaltioissa annetut eläinlääketieteen tutkintotodistukset, todistukset ja muut muodollista kelpoisuutta osoittavat asiakirjat, jotka on annettu ennen direktiivin 78/1027/ETY täytäntöönpanoa, joiden liitteenä on todistus siitä, että asianomaiset ovat tosiasiallisesti ja luvallisesti harjoittaneet mainittua toimintaa ainakin kolme peräkkäistä vuotta todistuksen antamista edeltäneiden viiden vuoden aikana.

IV LUKU

TUTKINTONIMIKKEEN KÄYTTÖ

5 artikla

1. Vastaanottavien jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että 2 ja 4 artiklan edellytykset täyttävillä jäsenvaltioiden kansalaisilla on oikeus käyttää säädettyä tutkintonimikettä tai tarvittaessa sen lyhennettä, joka on käytössä siinä jäsenvaltiossa, josta ovat he peräisin tai josta he tulevat, tämän valtion kielellä, edellä sanotun kuitenkaan rajoittamatta 13 artiklan soveltamista. Vastaanottavat jäsenvaltiot voivat vaatia, että nimikkeen jäljessä on mainittava sen antaneen laitoksen tai tutkintolautakunnan nimi ja sijaintipaikka.

2. Jos siinä jäsenvaltiossa, josta ulkomaan kansalainen on peräisin tai josta hän tulee, käytetty tutkintonimike saattaa vastaanottavassa jäsenvaltiossa aiheuttaa sekaannuksen nimikkeen kanssa, joka tässä valtiossa edellyttää asianomaiselta lisäkoulutusta, jota kyseinen henkilö ei ole suorittanut, vastaanottava jäsenvaltio voi vaatia häntä käyttämään siinä jäsenvaltiossa, josta henkilö on peräisin tai josta hän tulee, hankittua tutkintonimikettä sopivassa muodossa, jonka vastaanottava jäsenvaltio määrää.

▼B

V LUKU

SÄÄNNÖKSET SIJOITTAUTUMISVAPAUDEN JA PALVELUJEN TARJOAMISEN VAPAUDEN TEHOKKAAN KÄYTTÄMISEN HELPOTTAMISEKSI ELÄINLÄÄKÄREIDEN TOIMINNASSA

A. **Erityissäännökset sijoittautumisvapaudesta**

6 artikla

1. Vastaanottavan jäsenvaltion, joka vaatii 1 artiklassa tarkoitettuun toimintaan ensi kertaa ryhtyviltä kansalaisiltaan todistusta hyvästä maineesta tai nuhteettomuudesta, on muiden jäsenvaltioiden kansalaisilta hyväksyttävä tästä riittäväksi todisteeksi sellainen todistus, joka osoittaa, että vaatimukset hyvästä maineesta ja nuhteettomuudesta täyttyvät ja jonka on antanut sen jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen, josta ulkomaan kansalainen on peräisin tai josta hän tulee.

2. Jos jäsenvaltio, josta ulkomaan kansalainen on peräisin tai josta hän tulee, ei vaadi tässä tarkoitettua toimintaa ensi kertaa aloittavilta henkilöiltä todistusta hyvästä maineesta tai nuhteettomuudesta, vastaanottava jäsenvaltio voi vaatia otteen sen jäsenvaltion rikosrekisteristä, josta ulkomaan kansalainen on peräisin tai josta hän tulee, tai jollei tällaista ole, vastaavan asiakirjan, jonka on antanut sen jäsenvaltion toimivaltainen oikeus- tai hallintoviranomainen, josta ulkomaan kansalainen on peräisin tai josta hän tulee.

3. Jos vastaanottavalla jäsenvaltiolla on yksityiskohtaisia tietoja vakavasta seikasta, joka on tapahtunut sen alueen ulkopuolella ja joka saattaisi vaikuttaa kyseisen toiminnan aloittamiseen sen alueella, se voi ilmoittaa asiasta jäsenvaltiolle, josta ulkomaan kansalainen on peräisin tai josta hän tulee.

Sen kansalainen on peräisin tai josta hän tulee, on tarkistettava tietojen todenperäisyys. Kyseisen valtion viranomaisten on itsensä päätettävä tarvittavien tutkimusten laadusta ja laajuudesta sekä ilmoitettava vastaanottavalle jäsenvaltiolle kaikista toimenpiteistä, joihin ne tämän johdosta ryhtyvät antamiensa todistusten tai asiakirjojen suhteen.

4. Jäsenvaltioiden on huolehdittava, että annettuja tietoja käsitellään luottamuksellisina.

7 artikla

1. Jos vastaanottavassa jäsenvaltiossa on voimassa lain, asetuksen tai hallinnollisen määräyksen säännöksiä hyvän maineen tai nuhteettomuuden vaatimuksista, mukaan lukien säännökset kurinpitotoimista vakavan ammatillisen väärinkäytöksen tai rikostuomion varalta, jotka liittyvät 1 artiklassa tarkoitetun toiminnan harjoittamiseen, sen jäsenvaltion, josta ulkomaan kansalainen on peräisin tai josta hän tulee, on toimitettava vastaanottavalle jäsenvaltiolle kaikki tarpeelliset tiedot ammatillisista tai hallinnollisista kurinpitotoimista, joihin asianomaisen suhteen on ryhdytty, tai ammatin harjoittamiseen liittyvistä rangaistuksista, joihin asianomainen on tuomittu siinä jäsenvaltiossa, josta hän on peräisin tai josta hän tulee.

2. Jos vastaanottavalla jäsenvaltiolla on yksityiskohtaisia tietoja vakavasta seikasta, joka on tapahtunut sen alueen ulkopuolella ja joka saattaisi vaikuttaa tässä tarkoitetun toiminnan harjoittamiseen sen alueella, se voi ilmoittaa asiasta jäsenvaltiolle, josta ulkomaan kansalainen on peräisin tai josta hän tulee.

Sen jäsenvaltion, josta ulkomaan kansalainen on peräisin tai josta hän tulee, on tarkistettava tietojen todenperäisyys. Kyseisen valtion viranomaisten on itsensä päätettävä tarvittavien tutkimusten laadusta ja laajuudesta sekä ilmoitettava vastaanottavalle jäsenvaltiolle kaikista toimenpiteistä, joihin ne tämän johdosta ryhtyvät 1 kohdan mukaisesti annettujen tietojen suhteen.

3. Jäsenvaltioiden on huolehdittava, että annettuja tietoja käsitellään luottamuksellisina.

▼B

8 artikla

Jos vastaanottava jäsenvaltio vaatii omilta kansalaisiltaan 1 artiklassa tarkoitetun toiminnan aloittamiseksi tai harjoittamiseksi, todistusta fyysisestä ja henkisestä terveydestä, tuon valtion tulee hyväksyä siitä riittäväksi todisteeksi sellaisen asiakirjan esittäminen, joka vaaditaan siinä jäsenvaltiossa, josta ulkomaan kansalainen on peräisin tai josta hän tulee.

Jos jäsenvaltio, josta ulkomaan kansalainen on peräisin tai josta hän tulee, ei aseta tällaisia vaatimuksia niille, jotka aikovat ryhtyä harjoittamaan tai harjoittavat kyseistä toimintaa, vastaanottavan jäsenvaltion tulee hyväksyä tällaiselta kansalaiselta kyseisen valtion toimivaltaisen viranomaisen antama todistus, joka vastaa vastaanottavassa jäsenvaltiossa annettuja todistuksia.

9 artikla

Edellä 6, 7 ja 8 artiklassa tarkoitetut asiakirjat eivät niitä esitettäessä saa olla kolmea kuukautta vanhempia.

10 artikla

1. Edellä 6, 7 ja 8 artiklan mukainen menettely, jossa käsitellään asianomaisen oikeutta ryhtyä harjoittamaan 1 artiklassa tarkoitettua toimintaa, on saatettava päätökseen mahdollisimman nopeasti ja viimeistään kolmen kuukauden kuluessa kaikkien asianomaista koskevien asiakirjojen esittämisestä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta tämän menettelyn päätyttyä tehdystä muutoksenhausta johtuvien määräaikojen noudattamista.

2. Edellä 6 artiklan 3 kohdassa ja 7 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa pyyntö tutkia asia uudelleen keskeyttää 1 kohdassa tarkoitetun määräajan.

Jäsenvaltion, jonka puoleen asiassa käännytään, on annettava vastauksensa kolmen kuukauden kuluessa. Jollei näin tehdä, vastaanottava jäsenvaltio voi ryhtyä toimenpiteisiin niiden yksityiskohtaisten tietojen johdosta, joita sillä on tapaukseen liittyvästä vakavasta seikasta.

Vastauksen saatuaan tai määräajan päätyttyä vastaanottavan jäsenvaltion on jatkettava 1 kohdassa tarkoitettua menettelyä.

11 artikla

Jos vastaanottava jäsenvaltio vaatii, että sen omat kansalaiset, jotka ryhtyvät harjoittamaan 1 artiklassa tarkoitettua toimintaa tai harjoittavat sitä, vannovat valan tai antavat juhlallisen vakuutuksen, ja kyseisen valan tai vakuutuksen kaava ei sovellu muiden jäsenvaltioiden kansalaisten käytettäväksi, kyseisen jäsenvaltion on huolehdittava, että asianomaiselle on tarjottavissa sopiva ja vastaava valan tai vakuutuksen kaava.

B. **Erityissäännökset palvelujen tarjoamisesta**

12 artikla

1. Jos jäsenvaltio vaatii omilta kansalaisiltaan, jotka ryhtyvät harjoittamaan tai harjoittavat 1 artiklassa tarkoitettua toimintaa, ammatillisen järjestön tai toimielimen antamaa toimilupaa, jäsenyyttä tai rekisteriin merkitsemistä, kyseisen jäsenvaltion on vapautettava palveluja tarjoavat muiden jäsenvaltioiden kansalaiset tästä vaatimuksesta.

Asianomaisen on tarjottava palveluja samoin oikeuksin ja velvollisuuksin kuin vastaanottavan jäsenvaltion kansalaisten; häneen on erityisesti sovellettava tässä jäsenvaltiossa voimassa olevia ammatillisia tai hallinnollisia kurinpitosääntöjä.

Tästä syystä ja 2 kohdassa mainitun palvelujen tarjoamista koskevan ilmoituksen lisäksi jäsenvaltiot voivat vaatia joko ilman eri toimenpiteitä tapahtuvaa väliaikaista rekisteröintiä tai muodollista jäsenyyttä ammatillisessa järjestössä tai toimielimessä tai vaihtoehtoisesti rekis-

▼B

teriin merkitsemistä luodakseen mahdollisuudet alueellaan voimassa olevien ammatillisten menettelytapasäännösten täytäntöönpanolle edellyttäen, että tällainen rekisteröinti tai jäsenyys ei viivytä tai millään tavoin vaikeuta palvelujen tarjoamista eikä liioin aiheuta palveluja tarjoavalle henkilölle lisäkustannuksia.

Jos vastaanottava jäsenvaltio toteuttaa toisessa alakohdassa tarkoitetut toimenpiteet tai saa tietoonsa seikkoja, jotka ovat näiden säännösten vastaisia, sen on ilmoitettava asiasta viipymättä sille jäsenvaltiolle, johon edunsaaja on sijoittautunut.

2. Vastaanottava jäsenvaltio voi vaatia asianomaista antamaan toimivaltaisille viranomaisille ennakolta ilmoituksen palvelujen tarjoamisesta, jos siihen liittyy väliaikainen oleskelu kyseisen valtion alueella. Vastaanottava jäsenvaltio voi kaikissa tapauksissa vaatia eläinlääkäriltä, joka on asettunut toiseen jäsenvaltioon, ennakkoilmoitusta sellaisten palvelujen tarjoamisesta, johon sisältyy lääkemääräys tai eläinlääkärin todistuksen antaminen ilman eläimen tutkimista, edellyttäen että tällainen toiminta on luvallista vastaanottavassa valtiossa sovellettavien säännösten ja hallinnollisten määräysten sekä ammatillisten sääntöjen mukaan.

Vastaanottavan jäsenvaltion, joka vaatii tällaista ennakkoilmoitusta, on toteutettava tarpeelliset toimenpiteet, jotta ilmoitus voidaan tarvittaessa antaa siten, että se koskee useita palveluja, joita tarjotaan yhdellä ja samalla alueella ja yhdelle tai useammalle vastaanottajalle määrättynä ajanjaksona, joka ei saa olla pidempi kuin yksi vuosi.

Kiireellisissä tapauksissa tämä ilmoitus voidaan antaa mahdollisimman pian palvelujen tarjoamisen jälkeen.

3. Vastaanottava jäsenvaltio voi vaatia 1 ja 2 kohdan mukaisesti asianomaiselta asiakirjat, jotka sisältävät seuraavat tiedot:

— ilmoituksen, jota tarkoitetaan 2 kohdassa;

— todistuksen siitä, että asianomainen harjoittaa laillisesti tässä tarkoitettua toimintaa siinä jäsenvaltiossa, johon hän on sijoittautunut; sekä

— todistuksen siitä, että edunsaajalla on jokin niistä tutkintotodistuksista, todistuksista tai muista muodollista kelpoisuutta osoittavista asiakirjoista, jotka tarvitaan kyseisten palvelujen tarjoamiseen ja joita tarkoitetaan tässä direktiivissä.

4. Edellä 3 kohdassa tarkoitetut asiakirjat eivät niitä esitettäessä saa olla kahtatoista kuukautta vanhempia.

5. Jos jäsenvaltio kokonaan tai osittain kieltää väliaikaisesti tai pysyvästi kansalaiseltaan tai toisen jäsenvaltion kansalaiselta, joka on sijoittautunut sen alueelle, 1 artiklassa tarkoitetun toiminnan harjoittamisen, sen on tarvittaessa huolehdittava siitä, että 3 kohdan toisessa luetelmakohdassa tarkoitettu todistus peruutetaan väliaikaisesti tai pysyvästi.

C. **Säännökset, jotka koskevat sekä sijoittautumisvapautta että palvelujen tarjoamisen vapautta**

13 artikla

Jos 1 artiklassa tarkoitettuun toimintaan liittyvän ammattinimikkeen käyttö on vastaanottavassa jäsenvaltiossa säännelty, toisten jäsenvaltioiden kansalaisten, jotka täyttävät 2 ja 4 artiklassa säädetyt edellytykset, on käytettävä vastaanottavan jäsenvaltion ammattinimikettä, joka siinä valtiossa vastaa mainittuja kelpoisuusvaatimuksia, ja sen lyhennettä.

14 artikla

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet, jotta asianomaiset voivat saada tietoa vastaanottavan jäsenvaltion eläinlääkintää koskevasta lainsäädännöstä ja tarvittaessa siellä noudatettavasta ammattietiikasta.

▼B

Tätä varten jäsenvaltiot voivat perustaa tiedotuskeskuksia, joista asianomaiset voivat saada tarvitsemansa tiedot. Vastaan ottavat jäsenvaltiot voivat edellyttää, että kun on kyse sijoittautumisesta, edunsaajat ottavat yhteyttä näihin keskuksiin.

2. Jäsenvaltiot voivat perustaa 1 kohdassa tarkoitettuja keskuksia niiden toimivaltaisten viranomaisten tai toimielimen yhteyteen, jotka ne ovat nimenneet 18 artiklan 1 kohdassa säädetyn määräajan kuluessa.

3. Jäsenvaltioiden on tarvittaessa huolehdittava, että asianomaiset sekä oman etunsa että asiakkaittensa edun vuoksi hankkivat tarpeellisen kielitaidon ammattinsa harjoittamiseksi vastaanottavassa jäsenvaltiossa.

VI LUKU

LOPPUSÄÄNNÖKSET

15 artikla

Vastaanottava jäsenvaltio voi, jos siihen on perusteltua aihetta, vaatia toisen jäsenvaltion toimivaltaista viranomaista todistamaan oikeaksi toisessa jäsenvaltiossa myönnetyt tutkintotodistukset, todistukset ja muut muodollista kelpoisuutta osoittavat asiakirjat, joita tarkoitetaan II luvussa, sekä vahvistamaan sen, että asianomainen täyttää kaikki direktiivissä 78/1027/ETY säädetyt koulutusvaatimukset.

16 artikla

Jäsenvaltioiden on 18 artiklan 1 kohdassa säädetyn määräajan kuluessa nimettävä ne viranomaiset ja toimielimet, jotka ovat toimivaltaisia antamaan ja ottamaan vastaan tutkintotodistuksia, todistuksia ja muita muodollista kelpoisuutta osoittavia asiakirjoja sekä tässä direktiivissä tarkoitettuja asiakirjoja ja tietoja, sekä ilmoitettava siitä muille jäsenvaltioille ja komissiolle viipymättä.

17 artikla

Tätä direktiiviä sovelletaan myös niihin jäsenvaltioiden kansalaisiin, jotka asetuksen (ETY) N:o 1612/68 mukaisesti harjoittavat tai aikovat harjoittaa 1 artiklassa tarkoitettua toimintaa palkattuina työntekijöinä.

18 artikla

1. Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät toimenpiteet voimaan kahden vuoden kuluessa sen tiedoksi antamisesta ja ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä tarkoitetuista kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

19 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.